

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: H. H.
nar. X, st. přísl. X
bytem X

zastoupena Mgr. Monika Jirásková, advokátka
sídlem Dlouhá 39, 110 00 Praha 1

proti

žalované: Ministerstvo zahraničních věcí ČR
sídlem Hradčanské náměstí 5, 118 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2022, č.j. 300848-2/2022-VO

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2022, č.j. 300848-2/2022-VO (dále

těž „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto na základě nového posouzení důvodů neudělení víza podle ustanovení § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“) tak, že rozhodnutí Zastupitelského úřadu Alžír bylo shledáno v souladu s ustanovením § 20 odst. 5 písm. e) a f) ZPC.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí nejprve obecně uvedl, že prvostupňový orgán ZÚ Alžír je v souladu s bodem 28 preambule směrnice 2004/38/ES, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států a čl. 35 směrnice oprávněn zjišťovat, zda uzavření manželství nebylo pouhým prostředkem k získání práva pobývat na území jiného státu a požívat plnění s tím spojená.
3. Žalovaný dále poukázal na doporučení Komise k lepší transpozici a aplikaci směrnice 2004/38/ES (Sdělení Evropské komise Evropskému parlamentu a Radě Evropské Unie ze dne 2. 7. 2009 č. COM (2009) 313 final), které vycházelo rovněž ze Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě č. COM (2014) 604 final, jehož přílohou je Příručka pro řešení otázky účelových sňatků mezi občany EU a státními příslušníky třetích zemí v kontextu práva EU o volném pohybu občanů EU. MZV nejprve v souladu s bodem 4.2. Sdělení Evropské komise Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie ze dne 2. 7. 2009 č. COM (2009) 313 final zkoumalo, zda existují indikativní kritéria, která poukazují na to, že zneužití práv Společenství je nepravděpodobné.
4. Žalovaný zkoumal tato kritéria a dospěl k následujícím závěrům. V první řadě se zabýval tím, zda by žalobce mohl bez problémů získat právo pobytu sám. Nelze konstatovat, že by žadatel bez problémů získal právo pobytu sám. Žadatel nikdy necestoval do zemí EU. Žadatel si podával žádosti o udělení krátkodobých schengenských víz opakovaně, a to jak na ZÚ Alžír: v roce 2020 - dvakrát, obě žádosti zamítnuty; v roce 2021 - třikrát, žádosti zamítnuty, tak i na zastupitelských úřadech Francie (dvě žádosti), Španělska (dvě žádosti) a Portugalska (jedna žádost) v Alžíru. Všechny tyto žádosti o udělení krátkodobých schengenských víz byly vyhodnoceny negativně a byly zamítnuty. Podle žalovaného navíc podváděl, neboť tyto informace zamlčel a nesdělil je ani své manželce, která při pohovoru uvedla, že žalobce si o víza nikdy nežádal. Ve stejném omylu byla i právní zástupkyně žalobce. Následně tuto skutečnost sama uvedla na pravou míru v žádosti o nové posouzení důvodu neudělení víza, kde konstatuje, že „*po apelu advokátní kanceláře započal žadatel vzpomínat na víza, o která v minulosti požádal*“.
5. Žalovaný dále hodnotil příjmové a majetkové poměry žalobce (vyučen jako pánský kadeřník, v době vydání napadeného rozhodnutí vykonával práci řidiče, ale bez pracovní smlouvy), jakož i jeho finanční jmění v penězích (cca 160 tis Kč). Dále hodnotil i majetkové a příjmové poměry jeho manželky.
6. Podle žalovaného nelze konstatovat, že byl pár před sňatkem v dlouhodobém vztahu. Jde o jedno z pozitivních indikativních kritérií k posouzení, zda došlo ke zneužití práv Společenství. Žadatel oslovil svoji budoucí manželku v lednu 2018 (někdy však žadatel uvádí až březen 2018) prostřednictvím Facebooku, kde ho měla zaujmout fotografií s

koněm. Stalo se tak krátce po žadatelově neúspěšném pokusu o získání krátkodobých schengenských víz do Francie z konce roku 2017. Následně spolu pár vedl komunikaci přes sociální sítě s tím, že žadatel měl již v dubnu 2018 začít hovořit o manželství. Pár se poprvé osobně setkal v Alžírsku v lednu 2019 v délce 14 dní, kdy za ním jeho budoucí manželka přijela. V srpnu 2019, při druhém jejich setkání v rozsahu 21 dní, se již konala dne 19. 8. 2019 svatba. Při obou těchto návštěvách bydlela budoucí manželka žadatele v pronajatém apartmánu, který ji platil žadatel.

7. Podle žadatele se jí účastnilo 17 osob, v předchozí výpovědi uváděl 20. Věnem měl být pouze prsten a místní róba. Vystavený svatební doklad byl navíc zatížen zásadními nesrovnalostmi, což vzbuzovalo pochybnosti o jeho pravosti (datum konání svatby bylo dne 17. 4. 2019, tj. v době, kdy budoucí manželka v Alžírsku nepobývala a dále s uvedením jejího dívčího jména, které nekorespondovalo s příjmením, které v době svatby používala a které měla uvedeno v cestovním dokladu, který využila k cestě do Alžírsku). Z tohoto důvodu tedy MZV žádost žadatele zamítlo s ohledem na § 20 odst. 5 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Po svatbě se pár již nikdy osobně nesetkal.
8. Obecně tedy rozsah osobních setkání žadatele s jeho budoucí manželkou před svatbou nenaplnňuje kritérium dlouhodobosti vztahu před uzavřením sňatku. Rovněž tak nelze hovořit o prohlubování a rozvíjení se jejich osobního vztahu, pokud se pár od sňatku osobně již více nesetkal. Ostatně i žadatel opakovaně při pohovorech s ním vedených uvádí, že v něm nedochází „*k žádným velkým změnám*“. Pár nepřijal žádný dlouhodobý právní či finanční závazek, a ani spolu nikdy nevedl společnou domácnost.
9. Manželé pochází z rozdílného kulturního a sociálně-ekonomického prostředí. Jejich manželství není možno považovat za zcela konvenční a i z tohoto důvodu bylo zahájeno šetření. Předmětné šetření zahrnovalo rovněž pohovory se žadatelem a s manželkou žadatele. Se žadatelem byly pohovory prováděny opakovaně. S manželkou žadatele byl pohovor proveden jednou, a to v roce 2020. Manželka žadatele se v něm vyjádřila zejména ke skutečnostem ohledně jejich seznámení, osobních setkání, svatby a osobních informací k žadateli a jeho rodině, o nichž se lze domnívat, že tato tvrzení jsou stálá a neměnná. Vzhledem k tomu, že žadatel vždy při pohovorech opakovaně s ním vedených uvádí, že od posledního pohovoru „*nedošlo k velkým změnám*“ v jejich vztahu, a ani u něho či u jeho manželky, a vzhledem k hospodárnosti řízení, již další pohovory s manželkou žadatele realizovány nebyly.
10. Dále se žalovaný zabýval vědomostmi žalobce o rodině jeho manželky. Manželka žadatele má již jednoho zletilého syna a jednoho nezletilého syna, s nimiž žije ve společné domácnosti. Žadatel se s nimi osobně nikdy nesetkal, a z předložené komunikace ani nevyplývá žadatelova bližší komunikace s těmito dětmi. Žadatel zná jejich jména, „L. a R.“, ale již si není jist jejich věkem. Naproti tomu manželka žalobce o jeho rodině vypověděla, že jsou to „*strašně hodní lidé*“, nicméně „*se s nimi jen pozdravím, málo kdy se potkáme, mluví jen kabylským jazykem*“. Ve výpovědi rovněž zmiňuje žadatelova bratra S., který ale neexistuje.
11. Stran sociální situace obou manželů v případě jejich společného života v ČR žalovaný uvedl, že žadatel však bližší představu k svému zaměstnání v ČR nepředkládá. Žadatel dále prohlašuje, že „*manželka se o něho postará, může se o něho postarat tři měsíce*“. Současně však dodal, že „*manželka žádné úspory nemá, má pouze plat, který utratí*“. Za

této situace je tedy spíše otázkou, zda se žadatel nestane zátěží pro sociální systém v ČR.

12. Žadatel v zásadě o České republice mnoho neví, doslova uvádí, že „ČR je hezká země, je tam architektura, muzea, katedrály, víc nevím“. Manželka bez dalšího upřesnění uvádí, že se o Českou republiku zajímá. K dotazu, zda má v zemích EU příbuzné, žadatel připustil, že bratr žije s manželkou ve Španělsku. Mění však rok jeho příchodu do země (manželka uvádí, že je zde pět let), žadatel uvádí jak rok 2016, tak i 2006 s tím, že následně sděluje, že zde bratr zůstal na turistické vízum a postupně začal i ve Španělsku pracovat, následně si sem i přivedl manželku z Alžírská. Dále rovněž uvádí, že jeho dobrý přítel Alžířan také přišel do Francie v roce 2000 na turistické vízum, které zneužil a zůstal zde pracovat jako hlídač.
13. Žalovaný dále poukázal na rozpory ve výpovědích žalobce se skutečností (kupř. neznalost jména jeho manželky za svobodna, nevědomost o finančních závazcích manželky, pracovní pozici manželky a jejím vzdělání) s tím, že žalobce některé nepravdivé skutečnosti tvrdil v pohovorech opakovaně.
14. Na základě výše uvedených skutečností žalovaný shrnul, že bylo jednoznačně prokázáno, že manželství mezi žadatelem a paní P. H. bylo uzavřeno čistě účelově a žadatel nemá v úmyslu vést s občankou ČR rodinný život. Prostřednictvím sňatku s občankou ČR se snaží pouze získat právo vstupu a pobytu v ČR. Okolnosti seznámení, sňatku, krátkodobost vztahu manželů před a po sňatku a jejich společná budoucnost jsou natolik pochybné, že žalovaný dospělo k závěru, že je dán zamítací důvod dle § 20 odst. 5 písm. e) a f) zákona o pobytu cizinců. Jelikož manželé při registraci sňatku vědomě použili, případně díky své nedbalosti dovolili použít nesprávné informace, které jsou zapisovány do oddacího listu, je dán i důvod uvedený v § 20 odst. 5 písm. f) zákona o pobytu cizinců.

III. Žaloba

15. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že v rámci řízení dostatečně prokázal, že je osobou, která splňuje podmínky čl. 21 odst. 3 vízového kodexu. Účastník řízení předložil řádný cestovní pas, dostatečně prokázal účel pobytu a svůj skutečný hluboký vztah ke své manželce, prokázal dostatek finančních prostředků k pobytu, není osobou se záznamem o odepření vstupu a není hrozbou pro veřejný pořádek a bezpečnost.
16. Žalobce dále uvádí, že správní orgán pochybil, když i přes žádost žalobce neprovedl nový pohovor s jeho manželkou. Žalobce ve svém přípisu ze dne 23. 9. 2021 uvádí, že „*první žádost mohla být unáhlená, avšak dnes jsou s manželkou partnery již více než tři a půl roku a za danou dobu se byli schopni velmi dobře poznat*“. Z uvedeného je zřejmé, že od pohovoru, na kterém byla manželka v roce 2020, se vztah partnerů jednoznačně změnil a prohloubil. Vysvětlil, že k žádným velkým náhlým změnám skutečně nedochází, manželé spolu komunikují pravidelně (v zásadě denně) a poznávají se postupně. Z podání ze dne 23. 9. 2021 toto bylo ostatně dostatečně zřejmé a jednoznačně mělo dojít k pozvání manželky k pohovoru.
17. Dále žalobce podrobněji uvedl, že manželé spolu nejčastěji hovoří telefonicky. K těmto hovorům se občasné připojí synové manželky, proto nemohou existovat důkazy o jejich vzájemné komunikaci. Žalobce zároveň konstatuje, že v průběhu řízení

správním orgánu sděloval, že se svou manželkou komunikuje převážně telefonicky, jak je se současnými technologiemi nejpohodlnější a nejosobnější, správní orgán však tuto skutečnost nejspíše dostatečně nevzal v úvahu.

18. Pokud jde o komunikaci žalobcovy manželky s jeho rodinou, ta probíhá obdobně jako žalobcova komunikace se syny manželky. Negativně však působí jazyková bariéra, kdy jeho rodina v zásadě nehovoří anglicky a s jeho manželkou se tak bez překladu od žalobce nedorozumí. Žadatel zároveň doplňuje, že v jeho rodině skutečně je osoba jménem S., jedná se o syna jeho sestry. Jeho manželka tedy správně uvedla, že žalobcova sestra má syna S., jméno pouze česky vysloňovala.
19. Pokud jde o finanční příjmy a závazky manželů, žalobce nesouhlasí s opětovným formalistickým přístupem v řízení. Správní orgán nejspíše předpokládá snahu žalobce o umělé navyšování finančních prostředků na jeho bankovním účtu prostřednictvím plateb od žalobcova bratra v době korespondující s žádostmi o udělení víza. Takovéto vysvětlení je však zcela formalistické a nelogické, žalobce věděl, že bude rozhodujícímu úřadu předkládat celé výpisy z účtu. Neměl důvod o své finanční situaci jakkoliv lhát či ji zastírat. Finanční výpomoc od bratra žalobce pro jeho rodinu nebyla pravidelná, avšak odehrávala se dle potřeby.
20. Žalobce na závěr doplňuje, že v řízení mohlo vzniknout mnoho nejasností a neshod ve zjištěních z pohovorů s ohledem na dobu, kdy byl proveden pohovor s jeho manželkou. Pokud jde o jeho rozpory mezi jednotlivými pohovory, žalobce uvádí, že jsou pouze logické, a to s ohledem na lepší poznání jeho manželky. Sám ostatně potvrdil, že první žádost byla úspěšná a s manželkou se ještě příliš neznali. Avšak zjištění jak z pohovorů, tak z podkladů z předchozích řízení není možné přičítat v neprospěch žadatele poněkolkáté.
21. Žalobce uzavřel, že napadené rozhodnutí zcela zásadním způsobem zasahuje zásadním způsobem do rodinné i sociální sféry žalobce a nadále neumožňuje manželům vést společný rodinný život. Proto navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení a požádal o přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

22. Ve svém vyjádření žalovaný uvedl, že považuje žalobu za nedůvodnou. Konkrétně k námitkám žalobce sdělil následující tvrzení. K námitce neprovedení nového paralelního pohovoru s manželkou žalobce uvedl, že prvostupňový orgán zahájil šetření ohledně žádosti žalobce z důvodu pochybností. Šetření v rámci minulých žádostí žalobce o vízum zahrnovalo mj. i pohovory s žalobcem a jeho manželkou, přičemž s žalobcem byly pohovory prováděny opakovaně. Vzhledem k tomu, že se žalobce při pohovorech vždy vyjádřil tak, že od posledního pohovoru (žádosti) nedošlo k velkým změnám v jejich vztahu, a to ani u žalobce ani jeho ženy, nepřistoupil prvostupňový orgán k realizaci dalších pohovorů s manželkou žalobce. Dále žalovaný poukázal na indikativní kritéria ve smyslu Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 2. 7. 2009.
23. Žalovaný odmítl i námitku nevhodné interpretace zjištěných poznatků a příliš formalistických závěrů správních orgánů. Pokud by správní orgány postupovaly striktně formalisticky, jak tvrdí žalobce, neprováděl by prvostupňový orgán šetření.

Poukázal také podpůrně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č.j. 9 Azs 410/2017-96 týkající otázky vedení společné domácnosti jako hlavního znaku práva na společný soukromý a rodinný život.

24. Co se týká zkoumání kritérií finančních závazků a příjmů, jde o jedno z kritérií, k nimž se přihlíží při posuzování žádosti. Žalobce opakovaně žádal o vízum v různých státech EU, protože bylo zkoumání jeho socioekonomické situace logické.
25. Žalovaný dále zdůraznil podrobnosti uzavření sňatku při druhém osobním setkání, které považuje za podezřelé. Ohledně tvrzených restrikcí týkajících se cestování do Alžírsku v době pandemie Covid-19 žalovaný zdůraznil, že sice tyto restriktce existovaly, ale cestování do země znemožněno nebylo. Manželé nemají v úmyslu vést společnou domácnost, jelikož tak do dnešního dne ani na určitou dobu neučinili a jejich manželství se nikterak nerozvíjí. Elektronická komunikace nemůže nahradit osobní kontakt manželů.
26. Žalovaný v návaznosti na judikaturu správních soudů připustil, že je možné, že by dodatečně mohlo manželství začít plnit své funkce, ovšem tak tomu v posuzované věci nebylo.
27. Žalovaný též poukázal na druhý důvod pro zamítnutí žádosti spočívající v předložení svatebního dokladu zatíženého zásadními nesrovnalostmi, které vzbuzovaly pochyby o jeho pravosti. Uvedené původní datum sňatku ke dni 17. 4. 2019, kdy manželka žalobce nepobývala v Alžírsku, je nesrovnalost, stejně jako uvedení rodného příjmení na alžírském oddacím listu, které nekorespondovalo s příjmením, které skutečně v tu dobu manželka žalobce užívala. Žalovaný připustil, že k nynější žádosti přiložil žalobce alžírský oddací list s jiným datem uzavření sňatku, čímž potvrdil nesprávnost oddacího listu dříve doloženého. Z tohoto důvodu i nynější oddací list vzbuzuje pochyby o jeho pravosti, pravdivosti a zákonnosti a svědčí o nedůvěryhodnosti osoby žalobce.
28. Závěrem žalovaný poukázal na vízovou historii žalobce i z toho pohledu, že o ní evidentně neinformoval svou manželku a ani svou právní zástupkyni. Podle přesvědčení žalovaného nebylo nijak zasaženo do práv žalobce.
29. V **replíce** k vyjádření žalovaného ze dne 11. 4. 2022 žalobce uvedl, že je proto nadále přesvědčen, že došlo k nedostatečnému zjištění stavu věci. V rámci šetření měl ZÚ Alžír učinit nové samostatné oddělené pohovory s každým z manželů, avšak neučinil tak. Využil pohovor manželky, který byl učiněn nejmeně rok a půl před vyhodnocením případu.
30. Pokud žalovaný tvrdí, že manželé mohou společný rodinný život realizovat v zemi původu žalobce či jiné třetí zemi, nejedná se o pravdivé tvrzení. Manželka žalobce se stará o svého syna, který bude letos teprve maturovat. Je proto zcela nereálné, že by jej mohla vytrhnout z prostředí, v kterém žije, a odcestovala s ním natrvalo do země původu žalobce, anebo že by syna snad měla ponechat v České republice a odstěhovala se sama. Žalobce zároveň opakuje, že si manželkou přejí vést společnou domácnost a že neuzavřeli účelové manželství.
31. Pokud jde o formalistický přístup ZÚ Alžír, žalobce je takovému postupu nadále pevně přesvědčen. Žalovaný pouze utvrzuje formalismus, pokud z občasných výjimečných pomoci bratra žalovaného pro žalovaného a jeho rodiče učinil „*potřebu finanční výpomoci*“. Obdobně opakované upnutí k době, kterou spolu manželé fyzicky

strávili před sňatkem, je zcela formalistické. Žalobce opakovaně konstatuje, že se s manželkou dlouho znali před samotným osobním setkáním, kdy komunikovali prostředky umožňujícími komunikaci na dálku, a to včetně obrazu. Tomuto správní orgány nijak nepřihlédly. Žalobce zároveň konstatuje, že manželství se částečně rozvíjí i bez osobní přítomnosti partnerů, sice nejspíše pomaleji než při osobním kontaktu, avšak žalovaný nemůže tvrdit, že k rozvoji manželství nedochází.

V. Řízení před krajským soudem

32. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
33. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí žalované.
34. Ze **správního spisu** žalovaného vyplývají následující relevantní okolnosti pro posouzení věci. Především je tam založena žádost o krátkodobé vízum ALGI X ze dne 20. 9. 2021. K žádosti byl se žalobcem proveden pohovor, při němž žalobce na otázky ZÚ Alžír odpověděl, že v jeho vztahu se od poslední podané žádosti o vízum nic podstatného nezměnilo. Vyjádřil úmysl požádat v ČR o sloučení rodiny s manželkou. O schengenská víza již dříve žádal (v roce 2014 do Španělska, kde má bratra, a v roce 2017 do Francie, kam chtěl jet za kamarádem). Uvedl, že jeho manželka se za svobodna jmenovala P. K., pak se vdala a přijala jméno B., nyní má příjmení po žalobci. Pracuje jako řidič, rozváží produkty pro úklid, ale nemá pracovní smlouvu. Podle jeho názoru pracuje jeho manželka ve společnosti Delimax jako manažerka, má středoškolské vzdělání v oboru zahradnictví. Manželka vydělává měsíčně tak 800 – 900 EUR. Popsal také okolnosti prvního kontaktu s manželkou přes sociální síť Facebook, přičemž poté se poprvé potkali v lednu 2019 v Alžírsku. Při druhém setkání v srpnu 2019 již uzavřeli sňatek. Od svatby se tedy neviděli. Svatba se konala dne 19. 8. 2019 jako civilní obřad za přítomnosti jeho rodiny a svědků. Manželce věnoval malé dárky – kabylskou róbu, parfém a snubní prsten. Velkou svatbu dělat nechtěli. S manželkou komunikují anglicky, trochu česky a trochu kabylsky, žalobce se učí česky. Jeho manželka ovládá několik jazyků (anglicky, rusky, polsky a německy). Žalobce má za to, že by v ČR mohl pracovat jako kadeřník, anebo se manželka o něj postará (alespoň tři měsíce). Žalobce má úspory cca 4300 EUR a 400 000 dinárů, občas mu finančně pomáhá bratr. Manželka podle jeho názoru peníze naspořené nemá. Jeho otec je nezaměstnaný a matka nepracuje. S manželkou si vzájemně finanční prostředky nepošílají. Podle jeho názoru jeho manželka nemá dluhy ani nedoplatky.
35. Spis obsahuje několik vyhotovení osvědčení alžírského Ministerstva vnitra o uzavření manželství mezi žalobcem a P. B. ze dne 11. 11. 2021. Dále také je doložena žádost žalobce o nápravu údaje o uzavření manželství (místo dne 17. 4. 2019 dne 19. 8. 2019). Ve spisu je obsaženo osvědčení místního úřadu v Iflissenu o uzavření manželství ke dni 19. 8. 2019 za přítomnosti dvou svědků ze dne 10. 11. 2021. Dále jsou ve spisu založeny doklady o zaměstnání žalobce jako řidiče a diplom o absolvování kadeřnického

vzdělání a výpisy z účtu žalobce u Banque X. Ve spisu je dále obsažen výpis z katastru nemovitostí k osobě manželky žalobce a rozsudek Okresního soudu v Hodoníně ze dne 31. 8. 2012, č.j. 16 C 354/2011 – 16 o rozvodu manželství paní P. N., rozené B. a pana D. N.

36. Správní spis obsahuje záznamy o pohovoru se žalobcem z předchozích řízení o žádostech o udělení krátkodobého víza ze dne 11. 5. 2021 (dále také předcházející žádost), dále ze dne 26. 11. 2021 (třetí žádost), dále ze dne 14. 9. 2020 (druhá žádost) a dále ze dne 11. 3. 2020 (první žádost). U všech uvedených pohovorů se žalobce úvodem vyjádřil tak, že se ve vztahu s manželkou nic nezměnilo. K první žádosti byl také na dožádání na cizinecké policii proveden pohovor (podání vysvětlení) s manželkou žalobce paní P. H. Při pohovoru uvedla, že si je naprosto jistá, že její manžel o žádání víza dříve nežádal, bylo jí ale známo, že jeho bratr žije s manželkou ve Španělsku. K rodinným poměrům mezi členy rodiny žalobce uvedla také jméno S. H. K majetkovým poměrům svého manžela uvedla, že jí nejsou známy, ale manžel jí měl sdělit, že je dostatečně zajištěn. Pro sňatek s mužem z jiného kulturního prostředí se rozhodla poté, co byla zklamaná z minulého vztahu. K okolnostem uzavření sňatku se vyjádřila tak, že svatba proběhla na návrh žalobce během její druhé návštěvy v Alžírsku a od té doby jsou v kontaktu přes messenger. Intimní styk měli naposledy při její poslední cestě do Alžírsku. S rodinou manžela jsou v kontaktu, ale spíše se jen pozdraví (neumí anglicky). Stran svých finančních poměrů uvedla, že má rezervu pro případ nouze a vlastní automobil a byt, na nějž splácí úvěr. Chtěli by mít se žalobcem jedno dítě.
37. K první žádosti o udělení víza bylo připojeno osvědčení místního úřadu v Iflissenu ze dne 19. 8. 2019, podle něhož bylo manželství uzavřeno dne 17. 4. 2019. V příloze žádosti o nové posouzení ze dne 19. 11. 2021, k níž byl připojen oddací list vystavený dne 21. 11. 2019 zvláštní matrikou Úřadu městské části města Brna – Brno – střed, který potvrzuje uzavření manželství ke dni 19. 8. 2019.
38. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne zástupců žalobce a žalovaného v omluvené nepřítomnosti žalobce dne 31. 5. 2022. Krajský soud označil předmět přezkumu a vyslechl přednesy zástupců účastníků. Zástupkyně žalobce zejm. uvedla, že komunikace mezi žalobcem a jeho manželkou probíhá v zásadě online, tudíž se jejich vztah prohlubuje a utužuje. V tomto ohledu je pochybením, že žalovaný nenechal provést nový pohovor s manželkou žalobce. Stran důvodu spočívajícího v nesprávném dokladu o uzavření manželství je toto pochybení žalobci opakovaně přičítáno a žalobce nemá, jak by tento nedostatek zhojil. Zástupkyně žalovaného poukázala na to, že pokud žalobce sám netvrdil, že by se měla intenzita jeho vztahu s manželkou změnit, nebylo povinností žalovaného toto dále zjišťovat. Je v souladu se správní praxí žalovaného přihlížet k minulým pohovorům k dřívějším žádostem. Dále soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a dal příležitost zástupcům účastníků k podrobnějšímu vyjádření, a to zejm. v otázce doložení nesprávného dokladu o uzavření manželství.
39. Zástupkyně žalobce k obsahu správního spisu doplnila, že skutečně k velkým změnám ve vztahu mezi žalobcem a jeho manželkou nedošlo, ale vztah se postupně vyvíjí po celou dobu. Proto zřejmě žalobce nechápal první otázku konzulárního úředníka, co se mělo změnit. K uzavření sňatku doplnila, že byl uzavřen ke dni 19. 8. 2019. Zástupkyně žalovaného uvedla, že žalovaný rozporoval stran dokladu o uzavření

k sňatku jak rodné příjmení manželky žalobce, tak i datum uzavření sňatku (17. 4. 2019). K tomu zástupkyně žalovaného poukázala na listinu Demande de rectification ze dne 11. 11. 2021, kterou žalobce žádal vydání opraveného alžírského osvědčení o uzavření manželství. Český oddací list měl být vystaven již na datum 19. 8. 2019. K dotazu soudu, proč byl původně předložený nesprávný doklad zohledněn v řízení o předmětné žádosti, uvedla zástupkyně žalovaného, že žalovaný má pochybnosti o předložených dokladech vztahujících se k uzavření sňatku, což má potvrzeno i z jiných řízení v jiných věcech alžírských státních občanů. Zástupkyně žalobce uvedla, že taková pochybení alžírských úřadů nelze přičítat k tíži žalobci.

40. Ohledně důvodu zamítnutí žádosti spočívajícího v účelovém charakteru uzavřeného manželství žalobce zástupkyně žalobce zdůraznila, že hlavním prostředkem k objasnění charakteru vztahu je provedení pohovoru (výslechu), a proto nový pohovor měl více objasnit znalosti manželky žalobce o jeho rodině, obeznámenost o finančních poměrech žalobce atd. Naproti tomu žalovaný poukázal na to, že nedostatky v znalostech manželů o sobě navzájem jsou takového charakteru, že by je ani nový pohovor nemohl vyvrátit (zejm. neznalosti finanční situace, rodinných poměrů atd.). Podle žalovaného byla naplněna všechna pozitivní i negativní kritéria pro závěr, že manželství je účelové. Skutečnost, že se žalobce s manželkou nepotkali od roku 2019, nelze odůvodnit pandemií Covidu-19 ani ničím jiným. Soud se krátce v postupném sledu věnoval dalším důvodům pro zamítnutí žádosti (formalistický přístup správních orgánů, omyl při identifikaci rodného příjmení manželky, komunikace se syny své manželky atd.). Podle zástupkyně žalobce i komunikační prostředky na dálku mohou prohlubovat vztah mezi manželi.
41. V konečných návrzích účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Poté krajský soud jednání přerušil za účelem přípravy a vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci soudem

42. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
43. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí žalované.
44. Krajský soud úvodem svého právního posouzení uvádí, že považuje případ v určitých ohledech za poměrně složitou a hraniční kauzu. Proto vycházel při svém posouzení zejm. z toho pohledu, že pro zamítnutí žádosti o krátkodobé vízum postačovalo žalovanému naplnění byť jen jednoho z uplatněných zákonných důvodů, tedy jednak a) účelový charakter manželství žalobce a b) předložení nesprávného dokladu o uzavření manželství.
45. Krajský soud vycházel z relevantní právní úpravy, která je obsažena jednak v zákoně o pobytu cizinců (§ 20 ZPC), a dále z unijských pramenů týkajících se uplatňování společné vízové politiky. Podle ustanovení § 20 odst. 5 písm. e) ZPC platí, že *cizinci*,

který žádá o krátkodobé vízum jako rodinný příslušník občana Evropské unie a sám není občanem Evropské unie a hodlá doprovázet občana Evropské unie na území nebo následovat občana Evropské unie, který na území pobývá, se krátkodobé vízum neudělí, jestliže se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.

46. Kromě obcházení zákona podle § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců správní orgány považují za naplněný také důvod podle § 20 odst. 5 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Podle posledně uvedeného ustanovení se vízum neudělí cizinci, pokud se dopustil *podvodného jednání s cílem získat vízum.*
47. Uzavřením sňatku s občanem ČR žalobce získal postavení rodinného příslušníka občana EU [§ 15a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 15a odst. 3 zákona o pobytu cizinců]. Z tohoto titulu jí přísluší právo na vstup a pobyt v ČR přiznané směrnicí 2004/38/ES. Za účelem realizace tohoto práva má také *nárok na udělení krátkodobého víza.* Neudělení víza proto představuje omezení práva žalobce na vstup na území ČR. Takové omezení musí splňovat podmínky stanovené směrnicí 2004/38/ES. Ta v čl. 35 umožňuje odeprít právo přiznané směrnicí v případě zneužití nebo podvodu, například v podobě účelových sňatků.
48. Bližší definici pojmu účelový sňatek nebo postup při jejich odhalování, směrnice neobsahuje. Zákon o pobytu cizinců výslovně neurčuje konkrétní znaky, které by napomáhaly vymezit, v jakých případech lze manželství považovat za účelové. Posouzení, zda se jedná o účelové manželství, je otázkou skutkovou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 10. 2013, č. j. 1 As 58/2013-43, bod 23). Správní orgány musí zjistit skutkový stav v takovém rozsahu, aby o závěru o účelovosti manželství neexistovaly důvodné pochybnosti. Jako nezávazná výkladová vodítka lze využít Sdělení Komise a Příručku. To ostatně udělal i žalovaný.
49. Sdělení Komise definuje účelové sňatky jako *„sňatky uzavřené výlučně za účelem získání práva volného pohybu a pobytu podle směrnice, na které by jinak dotyčná osoba neměla nárok. Sňatek není možné považovat za účelový pouze z toho důvodu, že je spojen s výhodou přistěhovalectví, nebo s jinou výhodou. Kvalita vztahu není pro použití článku 35 relevantní“.*
50. Obdobně se k charakteru účelových sňatků vyjádřil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 12. 2015, č. j. 4 Azs 228/2015-40: *„Pokud cizinec získá právní status manžela unijního občana a správnímu orgánu doloží vznik manželství, je na něj nutné pohlížet jako na rodinného příslušníka unijního občana, aniž by musel prokazovat pravost uzavřeného manželství. Teprve v případě, pokud se správnímu orgánu podaří na základě řádných skutkových zjištění jednoznačně prokázat, že výlučným účelem sňatku bylo získání výhodnějšího pobytového oprávnění a že manželé nemají a neměli v plánu vést společně manželský život, je možné uvažovat o účelovém manželství. Jinými slovy, důkazní břemeno ohledně doložení nabytého právního statusu leží na cizinci, za skutkové prokazování účelovosti manželství je plně odpovědný správní orgán.*
51. Účelové manželství lze považovat za obcházení zákona ve smyslu § 20 odst. 5 písm. e) ZPC. To plyne přímo z textu § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců, který mezi způsoby obcházení zákona výslovně řadí účelově uzavřené manželství nebo účelové určení otcovství. Naproti tomu podvodným jednáním je v souladu se Sdělením Komise (na které odkazuje také důvodová zpráva k zákonu č. 222/2017 Sb., kterým

zákonodárce toto ustanovení do zákona o pobytu cizinců doplnil), „úmyslné uvedení v omyl nebo jiná forma klamavého jednání, kterých se dotyčná osoba dopustí za účelem získání práva volného pohybu a pobytu podle směrnice. V kontextu směrnice je podvod pravděpodobně omezen na padělání dokladů nebo nepravdivé doložení hmotněprávních skutečností týkajících se podmínek, které jsou spojeny s právem pobytu“ (Sdělení Komise, oddíl 4.1.1., důraz doplnil krajský soud).

52. Komise určila soubor indikativních kritérií, která poukazují na to, že je zneužití práv nepravděpodobné (pozitivní kritéria), anebo naopak nasvědčují tomu, že existuje možný úmysl zneužít práva přiznaná směrnicí výlučně s cílem obejít vnitrostátní právní předpisy upravující přistěhovalectví (negativní kritéria). Mezi *pozitivní indikativní kritéria* patří to, že:

- manžel, který je státním příslušníkem třetí země, by bez problémů získal právo pobytu sám nebo již legálně pobýval v členském státě občana EU předtím,
- pár byl před sňatkem v dlouhodobém vztahu,
- pár měl společné bydliště/domácnost po dlouhou dobu,
- pár přijal vážný dlouhodobý právní nebo finanční závazek se společnou odpovědností (hypotéka na bydlení atd.).

53. Naopak v rámci *negativních indikativních kritérií* lze zohlednit to, že:

- pár se před svatbou nikdy nesetkal,
- pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají,
- pár nemluví společným jazykem, kterému oba rozumí,
- důkaz o peněžní částce nebo daru předaných aby došlo k uzavření sňatku (s výjimkou peněz nebo darů předaných jako věno v kulturách, kde je to běžnou praxí),
- v minulosti jednoho nebo obou manželů existuje důkaz o předchozích účelových sňatcích nebo jiných formách zneužití a podvodu, jejichž účelem bylo nabytí práva pobytu,
- rozvoj rodinného života pouze v době přijatého příkazu k vyhoštění,
- pár se rozvedl krátce potom, co dotyčný státní příslušník třetí země získal právo pobytu.

54. Tato kritéria by však správní orgány měly považovat pouze „za podněty pro zahájení vyšetřování, aniž by z nich bylo možné vyvozovat automatické závěry výsledků nebo dalšího šetření“ (viz Sdělení Komise, oddíl 4.2). Pokud krajský soud uplatnil uvedená východiska na případ žalobce, dospěl k následujícím závěrům.

A) Podvodné jednání s cílem získat vízum [§ 20 odst. 1 písm. f) ZPC]

55. V první řadě se krajský soud věnoval spornému důvodu pro neudělení víza podle ustanovení § 20 odst. 1 písm. f) ZPC, pod nějž správní orgány podřadily situaci, kdy žalobce se svou manželkou předložili doklad o uzavření sňatku, který byl nesprávný či padělaný. V tom správní orgány spatřovaly podvodné jednání, které mělo vést k získání víza. Krajský soud má za to, že prvostupňové posouzení žádosti o udělení víza ani následné nové posouzení důvodů pro neudělení víza žalovaným (tzn. napadené rozhodnutí) neměly na tomto důvodu být založeny.

56. Jak krajský soud zjistil ze správního spisu a ověřil při jednání, doklad s evidentně chybným datem uzavření manželství ke dni 17. 4. 2019 (kdy prokazatelně manželka žalobce nepobývala v Alžírsku), byl doložen žalobcem již při první žádosti o udělení krátkodobého víza do ČR v roce 2020. Nicméně v předmětném řízení o žádosti o udělení krátkodobého víza ze dne 20. 9. 2021 byl předložen zejm. český oddací list vystavený zvláštní matrikou ÚMČ Brno-střed ze dne 21. 11. 2019, a dále osvědčení místního úřadu v Iflissenu o uzavření manželství ke dni X za přítomnosti dvou svědků ze dne 10. 11. 2021. Ze strany žalobce bylo tedy jednoznačně tvrzeno i osvědčováno jako datum uzavření sňatku den 19. 8. 2019.
57. Pokud správní orgány považovaly předložené doklady za nepravé, nesprávné či získané podvodným jednáním, bylo jejich povinností takovou skutečnost žalobci prokázat. To se však nestalo. I při jednání soudu zástupkyně žalovaného vyjádřila pochybnosti nad tím, zda opravené osvědčení místního úřadu v Iflissenu o uzavření manželství ke dni X je pravé. Krajský soud má za to, že pokud měl žalovaný natolik závažné pochybnosti o skutečném datu uzavření sňatku, měl postupovat v součinnosti se žalobcem i dalšími orgány veřejné moci na jejich odstranění. V opačném případě měl vycházet z osvědčené skutečnosti, že žalobce uzavřel manželství dne X (tzn. z presumpce správnosti předloženého českého dokladu – oddacího listu).
58. Krajský soud k tomu dále uvádí, že pro naplnění důvodu pro neudělení víza nelze bez dalšího vycházet z toho, co žalobce předložil správním orgánům v dřívějších řízeních, a přičítat mu to k tíži. Na základě každé další žádosti je zahájeno nové správní řízení, v němž se znovu hodnotí důvody pro neudělení víza, anebo dojde k jeho udělení. Krajský soud je toho názoru, že postupem správních orgánů došlo k opětovnému – a nedůvodnému – přičtení předložené původně nesprávného dokladu o uzavření sňatku žalobce k jeho tíži. Pokud by měl být postup správních orgánů správný, pak by žalobce nikdy v budoucnu nemohl v důsledku původní chyby v předloženém dokladu o uzavření sňatku dosáhnout úspěchu při vydání víza. To je však zcela absurdní závěr, neboť žalobci nebylo prokázáno vzhledem k předložení původního dokladu o uzavření manželství žádné podvodné jednání, ani to, že by šlo o doklad falešný (padělaný).

B) Účelové manželství žalobce [§ 20 odst. 1 písm. e) ZPC]

59. Proto tedy krajský soud dále zkoumal, zda ob stojí zbývající důvod napadeného rozhodnutí, tedy uzavření účelového manželství. Je třeba říci, že žalovaný se zabýval příběhem žalobce komplexně a hodnotil několik indikativních pozitivních i negativních kritérií. Krajský soud v obecné rovině konstatuje, že napadené rozhodnutí splňuje parametry srozumitelnosti a přezkoumatelnosti, a to i v kontextu s prvostupňovým neudělením víza (tzn. sdělením důvodů pro jeho neudělení).
60. K námitkám žalobce směřujícím proti posouzení účelovosti manželství žalobce krajský soud uvádí následující. Příběh o uzavření manželství při druhém setkání žalobce a paní P. B., roz. N. (nyní H.) až příliš dobře zapadá do schématu sňatků uzavíraných za účelem získání oprávnění k pobytu (srov. kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 Azs 410/2017- 96). Jak ovšem požadují výkladové pomůcky k aplikaci čl. 35 Směrnice, pro posouzení účelovosti je klíčovým znakem výlučný účel takového jednání.
61. Podle názoru krajského soudu žalovaný správně dovodil, že manželství žalobce bylo uzavřeno za cílem získání nároku na udělení pobytového oprávnění (práva volného

pohybu). Svědčí o tom řada indicií, mezi nimiž dominuje zejm. skutečnost, že žalobce žádal již dříve v řadě dalších členských států EU o udělení víza. Není předmětem sporu mezi účastníky, že tyto žádosti byly zamítnuty. Poté následovalo seznámení s paní P. B. skrze síť Facebook, první její návštěva v Alžírsku a následně uzavření sňatku při její druhé návštěvě u žalobce. Je zcela zřejmé (a to i z doložené elektronické konverzace), že mezi žalobcem a jeho manželkou v době, kdy uzavřeli sňatek, neexistoval hluboký a trvalý partnerský vztah, ale mnohem spíše pouhé přátelství navázané spíše distančně (na dálku).

62. O dalším tvrzeném vývoji manželského vztahu, který – ač zcela zjevně účelově uzavřen – mohl začít plnit postupně své funkce, svědčí obsah pohovorů k druhé a dalším žádostem o udělení krátkodobého víza. Všude zpočátku pohovoru žalobce zcela konzistentně uváděl, že nedochází ve vztahu k jeho manželce k žádným změnám. Od uzavření sňatku až po podání předmětné žádosti se manželé spolu fyzicky nepotkali a nevedli tedy spolu ani společnou domácnost, ani neměli intimní styky. Komunikace se odehrávala telefonicky či elektronicky, tedy na dálku. Pokud žalobce v žalobě tvrdí, že touto cestou dochází k postupnému vývoji (prohlubování a upevňování vztahu), nevyznívá jeho tvrzení věrohodně ani přesvědčivě. Krajský soud samozřejmě netvrdí, že prostředky komunikace na dálku nemohou sloužit jako nástroj poznávání jiného člověka (partnera). Nicméně poté, co byl samotný vztah z větší části navázán na dálku a došlo pouze ke dvěma setkáním partnerů (po svatbě už k žádnému), nelze racionálně žádný relevantní vývoj dovozovat.
63. Z toho pramení i názor krajského soudu na námitku žalobce, že měl být proveden nový pohovor se žalobkyní. Z obecného úhlu pohledu je pravdou, že mezi prvním (a také posledním) výslechem manželky žalobce u cizinecké policie v rámci řízení o první žádosti o udělení krátkodobého víza. Na druhé straně ale názor žalovaného stojí na žalobcem – opakovaně tvrzeném výroku – že ve vztahu k jeho manželce nedošlo k významnějším změnám, resp. k žádným změnám.
64. Za této situace krajský soud nemá za to, že by neprovedení pohovoru s paní P. H. mělo mít za následek vznik vady řízení spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu věci. Pokud žalobce – který byl účastníkem řízení – opravdu považoval za vhodné upozornit na nové skutečnosti, měl tyto skutečnosti označit již při pohovoru k žádosti o vízum, aby zavedl žalovanému důvod takové skutečnosti ověřovat. Žalovaný argumentuje zcela racionálně a přesvědčivě, pokud uvádí, že vzhledem k tomu, že se manželé neviděli, nevedli za poslední dobu žádný společný život a pouze byli v elektronickém a telefonickém kontaktu, není v podstatě co od manželky žalobce zjišťovat. Manželé se po velmi dlouhou dobu neviděli, což lze považovat za doklad toho, že chybí opravdová snaha žalobce se s manželkou osobně potkat.
65. Pro futuro ovšem krajský soud konstatuje, že by do budoucna mohlo být již vnímáno jako nedostatečné, pokud by žalovaný (resp. ZÚ Alžír) při podání nové žádosti o krátkodobé vízum stále vycházel z výsledku manželky žalobce provedeného v roce 2020.
66. Krajský soud nepovažuje za nutné za zabývat podrobně všemi rozpory, které správní orgány odhalily ve výpovědi žalobce oproti skutečnosti či oproti tvrzením jeho manželky. Ne všechny rozpory považuje krajský soud za natolik závažné (kupř. uvedení jména S. manželkou žalobce, kdy se liší pouze rodinná vazba této osoby

k žalobci). Zčásti lze přitakat žalobci v tom směru, že některé záměny či omyly žalobce mohou být dány v důsledku způsobu komunikace s manželkou (textové zprávy na sociálních sítích, telefonická komunikace) důvod ve smyslu ustanovení § 20 odst. 1 písm. e) ZPC stojí, i když s určitými korekcemi. Nicméně i přesto krajský soud uvádí, že v souhrnu je zcela zřejmé, že žalobce má o určitých stránkách života své manželky pouze hrubé či nepřesné informace. Jejich vize o společném životě v ČR rovněž nemá zcela jasné společné vyjádření (žalobce vyjádřil domněnku, že manželka je schopna se o něho v ČR alespoň tři měsíce postarat, naproti tomu manželka ani podle svého tvrzení neměla žádné významnější finanční rezervy...). Neznalosti žalobce o poměrech rodiny jeho manželky (její synové) jsou rovněž poměrně zřejmé, a jakkoliv mohou být dílčím způsobem vysvětlitelné, dokládají chybějící hloubku manželského vztahu.

67. Ani námitky vůči formalistickému postupu správních orgánů ve vztahu ke zjišťování majetkových poměrů žalobce neshledal krajský soud jako důvodné, byť upozorňuje, že jakkoliv tyto aspekty patří mezi indikativní kritéria, nelze je přeceňovat. Samotné zjišťování finančních poměrů žalobce není vadou postupu správního orgánu.
68. Krajský soud závěrem podpůrně odkazuje na obdobnou judikaturu, kterou zmiňoval i žalovaný a která na věc dopadá (zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 Azs 410/2017- 96) a z níž se podává, že samotná délka předmanželského soužití není sama o sobě klíčovou indicií pro závěr, že manželství bylo uzavřeno účelově, nicméně pokud přistoupí k tomuto faktu další okolnosti, lze k takovému závěru dospět. Krajský soud má za to, že o obdobný případ se jednalo i v posuzované věci, kdy věnec indicií vedoucí k závěru, že manželství žalobce bylo uzavřeno účelově a doposud nezačalo plnit svou společenskou funkci, je velmi přesvědčivý.
69. Krajský soud proto uzavírá, že alespoň tento zákonný důvod pro neudělení víza ob stojí jako řádně zdůvodněný a věcně správný, a proto nebylo nutno napadené rozhodnutí zrušit.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

70. S ohledem na shora uvedené důvody uvážil krajský soud o žalobních námitkách komplexně tak, že nezakládají důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, a proto ve věci samé rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
71. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. května 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce